

7. Din kärlek den nu lifnas kan Allt
wid de blomster fin; De falla af med
fågringen När solen dem ej skin; Jag
önskar mig ifrån den ort, Der jag ej
ser dig mer, Ser jag en annan i din
famn, Mig bleka döden ger.

8. Åck ryslighetens grymma twång,
Som mig till hjertat går, Jag är nu
lemnad i det twång, En dag är som ett
år, Med ömhet stor jag till dig gått,
Det hafwer du wäl rönt; Men du ger nu
mitt hjerta stung, Jag blir med sorg belönt.

9. Ej lyckans wälgång sträckas kan,
Omkring din wandringsstig, En tyngd
du känner från Guds hand Ehwart du
wänder dig; Men mina suckar lemnar
jag till stora domedag, Då slutas wißt allt
werldsligt prål, Jag slipper då mitt qwal.

10. Åck goda du min ungdomswån,
Jag will ej hata dig, Fast flere sökt wår
kärlek skämt, Förbyter jag ej mig; Om
lyckan skulle träffa dig, Det önskar wis-
serlig jag; Olycklig dag jag först dig
såg Och fick till dig behag.

11. Ref wäl min wån haf tack till slut,
Nu hafwer jag wißt walt, Olycklighet,
stor sorg och qwal, Mig tränger hwarje
dag; Men Gud han hjelpe dig till slut
Att du ej lider twång, Jag tackar dig
för sällskapslån, Ditt joller och din sång.

12. Nu slutar jag min wisa kort Och
önskar dig allt wäl, Men glöm ej bort
din lilla wån Som du har gjort till
trål; Om fråga blef, hwem wisan gjort,
Han kan härunder se, Mitt namn be-
kants med orden tre, Och är J. G. och B.

Nyköping, tryckte hos P. E. Winge, 1834.

Tre wackra Kärleks-Wisor.

Den Första:

Huru kan jag wara nöjder, huru kan
jag wara glad, Ty mitt hjerta af oro sig
böjer, då jag hafwer ingen gladan dag ::

2. Alla mina glada dagar, de ha för-
wandlat sig. Den wännen, som jag så
högt hafwer älskat, han är borta, han
är icke här ::

3. Ingen dyrk och ingen nyckel kan
upplösa detta bröst, Ty det finnes ingen
menniska på jorden, som kan gifwa mig
någon tröst ::

4. När som himlens flockor skola rin-
ga sista timman för mitt lif, Då öpp-
nas wäl den kärlek, som warit fördold
för mig ::

5. Mins du den ädla gången, då wi
wårt band hopknöt? Du lofwade tro och
kärlek, men nu hafwer du det upplöst ::

6. När som himlens flockor skola kläm-
ta, sista timman skolen slå, Åck om jag
kunde med dig få följa, och med dig i
himmelen ingå ::

7. Adjö, adjö min Fader! adjö, min
Mor! Adjö du trolösa Måka, nog sak-
nar du din ros ::

8. Nu slutar jag min wisa den jag
sjelfwer diktat har; Det gjorde jag för
att roa mig i mina unga dar ::

Den Andra:

Two ting är för en wån att wälja, Ja,
Han får göra hur han will, Antingen han

trogen vill vara Eller om han falsker
vara vill, Eller om ::

2. När jag går för mig sjelfwer al-
lena, Och ser på himlahwalfwet det blå,
Då beder jag att Gud allena Dig all-
sköns glädje lemna må, Dig ::

3. Ja, himlens Gud dig wälsigna,
Och kröna dig med himmels skrud, Om
du det rätta ändamålet winner, Då har
du wunnit lyckligt slut, Då ::

4. Jag har ej större nöje i werlden,
än då jag hört ditt wackra namn, Det
ligger bundit wid mitt hjerta, Lik som
en perla wid sitt band, Lik ::

5. Du reser bort, min lott skall blif-
wa, Att sakna, men att älska dig, Kan-
hända dock att himmelen mig gifwer En
lesnad som kan lycklig bli, En lesnad ::

6. Då wi i gröna lunden spatsera,
Då wi i gröna lunden war, Då wiste
jag om allsingen falskhet, Utan trohet
jag i hjertat bar, Utan ::

7. Ja, lycklig den i jorden blir göm-
der, Ja, och uti grafwen hwila får, All
oro den i werlden bortglömmar, Och lyck-
lig den från werlden far, Och ::

8. Tack för hwar gång jag med dig
har talat, Tack för all ro jag haft hos
dig, Men om jag något emot dig har
felat, Så glöm aldrig mig, Så ::

9. Farväl min wän och alla glada
dagar, Dem alla tar du bort med dig,
Men hur du gör och hur du behagar, Glöm
mina fel, men glöm ej mig, Glöm ::

Den Tredje:

Du lilla wän, som i hjertat bär, En kär-
lek om för mig, Min kärlek jag också har
öfwerlemnad dig; Jag omhet bär i hjertat
mitt För dig båd natt och dag Omöjligt frå-
tes ur mitt sinn Förr än mig döden tar.

2. Jag ser klar sol på himlens hwalf,
Hon går sin rund omkring; Jag önskar
äfwen nå det mål Jag har uti mitt sinn,
När jag uppå den banan går, Att jag
dig träffa kan, Jag tager wittne af
Guds hand, Will bli din ömma Man.

3. Af allt hwad jordiskt innebär, Twå
ting jag helst begär, Att du må bli min
lilla brud Och ha hwarandra kär; En
lika ifrig önskan, Som ifrån mitt hjerta
går, Gif du ditt hjerta till den wän
Med omhet efterstår.

4. Mitt samwet wittnar i den sak, Jag
ofta fräгат dig, Inför Guds höga him-
la-lag Om jag får äga dig, Du swarar
mig med alsware Som gjort min ön-
skan klar: Får du godt swar af mor och
far, Mitt hjerta du wist har.

5. Med önskans följd i lyckans dröm,
Att fader hör mitt bud, Er dotter är mig
hjärtans öm, Kan hon få bli min brud;
De swarade: ske Guds behag. Har ni
alswarligt mod? Så tag vår dotter i
er hand, Blif henne huld och god.

6. Ombytthetens tidehvarf för mig
helt okänt är, Jag fruktar nu, ditt hjer-
ta wänt, Du är ej som du plår: Nu
börjar mig en lesnad stor Som swäfs-
war utan tal, Jag finner att du dig
omwänt Och gjort ett annat wal.